

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **J. K.**, bývajúcej v Ž., proti odporcovi **M. Š.**, bývajúcemu v Ž., zastúpenému JUDr. L. P., advokátom v Ž., **o výživné na manželku**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 24 C 13/2007, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. januára 2008 sp. zn. 5 Co 360/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcu **o d m i e t a .**

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline (odvolací súd) uznesením z 29. januára 2008 sp. zn. 5 Co 360/2007 odmietol odvolanie odporcu a navrhovateľke nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Preskúmaním veci zistil, že písomné vyhotovenie rozhodnutia okresného súdu z 24. júla 2007 bolo právnemu zástupcovi odporcu doručené 24.8.2007 (č.l. 106 p.v. spisu). Zákomom stanovená 15-dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúcim dňom t.j. 25.8.2007 a koniec lehoty pripadol na 10.9.2007. Odporca podal odvolanie osobne 12.9.2007, teda po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca a žiadal, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru v konaní došlo k vade v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Odvolanie bolo podané v podateľni Okresného súdu Žilina 12.9.2007, teda v 15-dňovej odvolacej lehote a nie

po uplynutí tejto lehoty. Rozsudok Okresného súdu Žilina bol ním prevzatý 28.8.2007 a nie 24.8.2007 ako to mylne uzavrel odvolací súd.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu odporcu uviedla, že odvolanie bolo podané po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, preto uznesenie odvolacieho súdu je správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či mimoriadny opravný prostriedok odporcu je prípustný, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len vtedy, ak to pripúšťa zákon. Dospel k záveru, že dovolanie odporcu proti uzneseniu odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania nie je prípustné.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.) proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, je dovolanie prípustné vtedy, ak v ňom odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd odmietol odvolanie odporcu. V danej veci nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovolanie odporcu proti uzneseniu odvolacieho súdu o odmietnutí odvolanie preto nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Sústredil sa pritom na skúmanie, či konanie súdov nižších stupňov nie je postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. či ich postupom a rozhodnutím sa odporcovi neodňala možnosť konať pred súdom.

Existenciu väd konania podľa § 237 O.s.p. však dovolací súd nezistil.

Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi (§ 49 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že písomné vyhotovenie rozhodnutia okresného súdu právny zástupca odporcu prevzal 24.8.2007 (č.l. 106 p.r. spisu). Koniec 15-dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 10.9.2007 (pondelok). Odvolanie podal osobne právny zástupca odporcu 12.9.2007, teda po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

Ak odporca osobne prevzal rozsudok v podateľni Okresného súdu Žilina 28.8.2007, išlo o doručenie neúčinné, keďže predmetné rozhodnutie prevzal jeho právny zástupca už 24.8.2007, ktoré mu súdom bolo doručené poštou (§ 49 ods. 1 prvá veta O.s.p.). Námietky dovolateľa sú preto v tomto smere právne bezvýznamné.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania odporcu nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej

republiky dovolanie odporcu ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

V dovolacom konaní úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože si ich neuplatnila (§ 151 ods. 1 s použitím § 243b ods. 4 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: